Quelle: https://manuscripta.at/?ID=37129
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

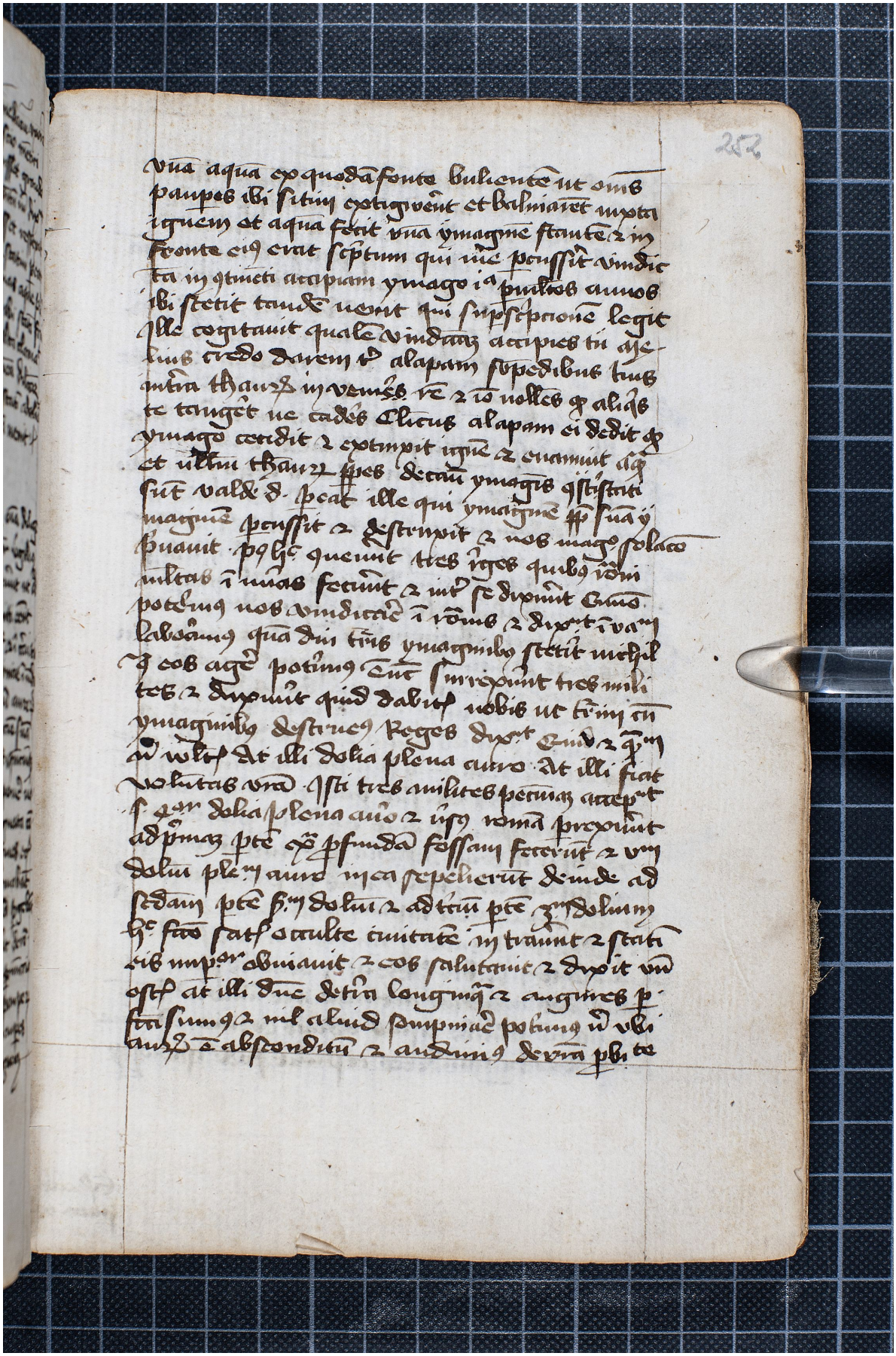

252

vna aqua eo quod a fonte bulliente ut omnis
pauper ibi sitiens contingeret et bulliret in
ignem et aqua fiebat vna ymagine stante. in
fronte eius erat septum qui nec pertransire vindic
ta in quemcumque arripiam ymago ia pluribus annis
ibi stetit tunc venit qui suspicione legit
ille cogitauit quale vindictam accipies tu asc
ens credo deinde alapam superbus tuus
intra thaurum in venies te. et si nolles quia aliquis
te tangere nec cadis cliens alapam ei dedit quia
ymago cecidit et extinxit ignem et euanuit alq
sic valde. beat ille qui ymagine sua
magnum percussit et destruxit et nos magno solacio
suauit. propter hoc fecerunt tres reges quibus romani
multas in minas fecerunt et in se diuerunt quod
potestas nos vindicare in romanis et dixerunt in var
labsanum quia dum tuus ymaginibus stetit michi
quia nos age potum cum supiuerunt tres milites
et dixerunt quid dabitis nobis ut trium in
ymaginibus destruere reges dixerunt quid et quid
in voluerit at illi dolia plena auro at illi fiat
voluntas vna. isti tres milites pecunia acceperunt
et quia dolia plena auro et ipsi romam pertransiuerunt
ad primam partem cum profunda fossam fecerunt et vnum
dolium plenum auro in ea sepelierunt deinde ad
secundam partem fecerunt dolium et ad tertiam partem fecerunt dolium
hoc facto fatuo stulte ciuitatem intrauerunt et stati
ris imperator obuiauit et eos salutauit et dixit vnde
estis at illi de terra longinqua et angustiis p
transiuimus et nil aliud sumpsimus potum in vbi
auxilio et abstonditis et audiuimus de vna publica te